

*
MEGJELEN CSÜTÖRTÖKÖNElőfizetési ár:
Egész évre 9 Kor — fill.
Fél évre 4 Kor 60 fill.
Negyedévre 2 Kor 40 fill.
Egyes szám 20 fill.

HONTI LAPOK

Szerkesztő és Iaptulajdonos:
HALÁSZ FERENC.*
Nyílttér petit sora
40 fillérHivatalos és magánhirdes-
tések mérsékelt árszabá-
szerint.

*

Ipolyság, 1902. évi május hó 15-én.

Egy modern Ipolyság.

(Cikksor)

IV.

Kereskedelmünk és iparunk.

Az utolsó időben, tagadhatlan, nekilendült a mi szeretett, dédelgetett Ipolyságunk. Hogy kiépült az új városnegyed és megkaptuk a pénzügyigazgatóságot, nossza, megdagadt az önérzetünk, és se szeri, se száma a dolgoknak, ami után vágyakozunk, sőt amit az ipolysági polgár már is közszükségnek tart.

Ez a nekilendülés, ez a telhetetlen vágy, bár nincs arányban a megemészthetéssel, bizonyos tiszteletreméltó erőt mutat, önérzetet, és fiatalságot, ami bizonyos jele a város életképességének, de mégsem hisszük, hogy a kevés lélekszámmal bíró Ipolyság és áldozatkész vármegye elég fölös anyagi erővel rendelkezzen egyszerre, vagy egymásután három közszükségnek: a gimnázium, katonaság és világítás behozására, mert az állam segítő kezeit sokkal ügyesebb — és valljuk be — érdemesebb városok is nagyon igénybe veszik.

A magunk részéről és minden segítség nélkül, csakis tulajdon erőnkkel meg tudnók csinálni mindazt, a mire szükségünk van, ha... ha életképes kereskedelmünk és iparunk volna.

Mert ez nincs, és ennek megteremtése az, amit bárkinek véleményével szemben is — a legfontosabbnak, az élet kérdésének tekintjük.

Számos cikket olvashattunk már a „Honti Lapok“ hasábjain erről, és míg egyesek a város és vidék kicsiny voltát, mások a vásárokat okozzák, elismerjük minden véleménynek az igazát, de az egyedüli ok, a mely elviselhetetlen sulylyal roskasztja kereskedő és iparos polgáraink vállát az, hogy szükségleteinket idegenből fedezzük.

Ó, milyen nagyot vét ezzel a város és maga-maga ellen is mindenki! Idegenbe viszi azt a verejtékes garast, a melyet ez a föld hozott meg neki, vagy még sulyosabb a beszámítás akkor, ha azt a pénzt viszik el messzire, amit az ipolysági polgárok adójából fizet nekik az állam.

Ipolyság hölgyei, nektek szól ez irás!...

Ne vegyetek magatokra semmi olyast, ami nem Ipolyságon van véve, ne viseljétek azt, ami nem ipolysági készítés.

Talán kifogástok is lesz, hogy Ságón nem lehet kapni, amit akartok, és nem tudják megcsinálni úgy, hogy szépségeiteket előnyre emelje.

Nem igaz. Mindenki áhitattal fog tekinteni egy elszabott ruhára, a mely sági, és a kalapra, amit itt vásároltatok, és az üzletember, ha látja, hogy keresik, tartja azt, amit keresnek. Sokkal olcsóbban is adhat mindent, mint az idegen, aki nem ismer, és így a hitelt csak olyan magas nyereség mellett adhatja, a mely fedezi az ő kockázatát.

Az ipolysági iparosok szintén meg tudnák fizetni azt a jó munkást, amelyet a más városi, ha tudják azt, hogy számíthatnak a közönségre.

De így!?...

A kereskedések panganak, a műhelyekben nincs dolog, és mi messze idegenből hozatunk ruhát, butort, sőt élelmet is. Másutt csináltatjuk mindazt, mit itthon is megkaphatunk, és csak képzelt rögeszme az, hogy rosszabb, si-lányabb minőségben, mert hisz az ipolysági kereskedő pénz is pénz, a miért adják neki mindazt, amit ő és vevőközönsége akar.

Vásároljunk és dolgoztassunk mindent Ipolyságon Emeljük ez által a polgárság jólétét, ami által a város is emelkedni fog.

A nagyobb forgalom magával hozza, hogy kevesebb haszonnal is megelégszik a kereskedő és iparos, és bár most is fölveszik a fővárossal a versenyt, ezentul még olcsóbbak lehetnek áraik.

Az egészséges piac megteremtése után nem kell majd hangulatos cikkekben felhívni a polgárságot a gimnázium, világítás megcsinálására, olyan szükség lesz ez akkor, amit a tehetős polgár készséggel és könnyedén fog megcsinálhatni azon a pénzen, a melyet a város polgárai odavittek az ő üzletébe.

És hogy ez nem ábrándkép, nézzük meg a szomszéd városok kereskedelmét, Balassa-Gyarmat, Léva, Észtergom, vagy Losoncot, ahol az üzleti élet egészséges, és a város fejlődik is napról-napra.

Vásároljunk Ipolyságon, és ha ez a jelszó megerősödik a köztudatban, Ipolyság fejlődése rohamos lesz, és azok a dolgok, amelyekről még csak ábrándos vezércikkezők irnak, — csakhamar valóra válnak.

sődik a köztudatban, Ipolyság fejlődése rohamos lesz, és azok a dolgok, amelyekről még csak ábrándos vezércikkezők irnak, — csakhamar valóra válnak.

Ipolyság, május. 15.

A közigazgatás egyszerűsítése.

Félhivatalosan jelentik: A belügyminiszteriumban a legnagyobb sietséggel dolgoznak a közigazgatás egyszerűsítésének életbeléptetésén. Már júniusra a belügyminiszter ankétet hív össze a gyakorlati élet és a törvényhozás tagjaiból, amelynek az lesz a feladata, hogy a közigazgatás egyszerűsítésének, az árvaügy és a megyei adminisztráció körében való életbeléptetése felől mondjon véleményt, miután az életbeléptetés a főlebbezési szakban már megtörtént. Az ankét kész anyagot kap munkájához, amelylyel hamar elkészülhet s így az egyszerűsítés mára jövő év első napjaiban életbe fog lépni.

A muzeumnak.

Kiváló értékű dolgokkal gyarapodott újabban muzeumunk.

Özv. Nagy Ivánné Ipolyi Arnoldunk ritka és drága munkáját a „Magyar Mithológiát“ és egyéb beces könyvet és képet.

Özv. Csepreghy Ferencné férjének a halhatatlan népszínmű irinak sok nagybeesü emlékét. (többi között egy arany tollszárat, a mit Csepreghynek a „Sárga csikó“ 50-ik előadása alkalmából a népszínház tagjaitól kapott.)

Sághi Benőné egy szép alturén esészt, régi himzési munkákat, s Csernyustól s Pákh Alberttől emléktárgyakat. stb.

Berkó Istvánné egy zászlószentelési csoportképet.

Landauer Béláné egy Koháry képpel díszített könyvet.

A bpesti egyetemi könyvtár több könyvet.

Oberdorff Hugó gr. négy királyfiai fényképet.

Ivánka Zsigmond. arkepét, régi okmányokat s Ivánka Imrétől emlékeket.

Dalmady Győző Pestvármegye árvaszéki elnöke s a hirneves költő a Dalmady család történetét.

Schmidt Gyula v. orsz. képvis. könyveket

Somogyi Béla a Majthényi br. csoport képet

Totóvits Kálmán Vajgeth Mihály ipolysági volt plébános olajrestményű arkepét.

több diplomát s egy Pacsiczky-féle pecsét gyűrűt.

Marek Károly régi községi pecsétnyomókat.

Ipolyság nagyközség egy régi céhlevelet

Landauer Béla a „Hontvármegye“ című lapján.

Zollner Béla „zebegőyi malomrészlet“ című olalfestményt.

Untenberger Gyula régi pénzkeket, képet s könyveket.

JEGYZÉKE az
50,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésőbb esetben:
1.000,000 korona.

Az összes nyeremények 5 hónap alatt kiadásra kerülnek és készpénzben fizetendők.

1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
1	30000
3	25000
1	20000
3	15000
31	10000
67	5000
3	3000
432	2000
763	1000
1336	500
90	300
31700	200
3900	170
4900	130
50	100
3900	80
3900	40

Kiváló szerencse TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk Hat millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ ismeri a sorsjátékunkat a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegy **50,000**

PÉNZNYEREMÉNNYEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint

5 hónap alatt összesen **Tizenhárom** millió **160,000** koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:

egy nyolcad (1/8) frt — 75 vagyis 150 kor.
egy negyed (1/4) frt — 150 vagyis 300 kor.
egy fél (1/2) frt — 300 vagyis 600 kor.
egy egész (1) frt — 600 vagyis 1200 kor.

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. év május hó 22-ig mely napon a húzás kezdetét veszi, bizalmasan hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.

BANKHAZ

Budapest,

Hazánk legnagyobb detail osztály-sorsjáték üzlete.

Főáruházunk osztálysorsjáték osztályai:

Főüzlet: VI. Teréz körút 46/a.
Fiókok: 1. Váci-körút 4.
2. Múzeum-körút 11.
3. Erzsébet körút 51.

Rendelőlevél levágandó

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget kor. összegben { utánvételre kérem postautóványval küldöm mellékelem bankjegyekben (bélyegekből). } A nemtetsző törlendő.

Pontos cím

Kiadó üzlethelyiség

junius esetleg augusztus havától Balassa-Gyarmaton a Fő utca legélénkebb heiyén.

Bővebbet:

Felsenburg Tivadarnál
Balassa-Gyarmaton,

vagy

Winter Sándor és Fiai
cégnél Ipolyságon.

Hirdetmény.

Értesitem a t. közönséget, különösen a földbírtokos urakat, hogy nálam **elsőrendű jó, égetett**

darabos mész

nagyban és kicsinyben kapható. Métere **3-20 koronáért.**

Tisztelettel

Klein Samu
szappangyáros
Ipolyságon.

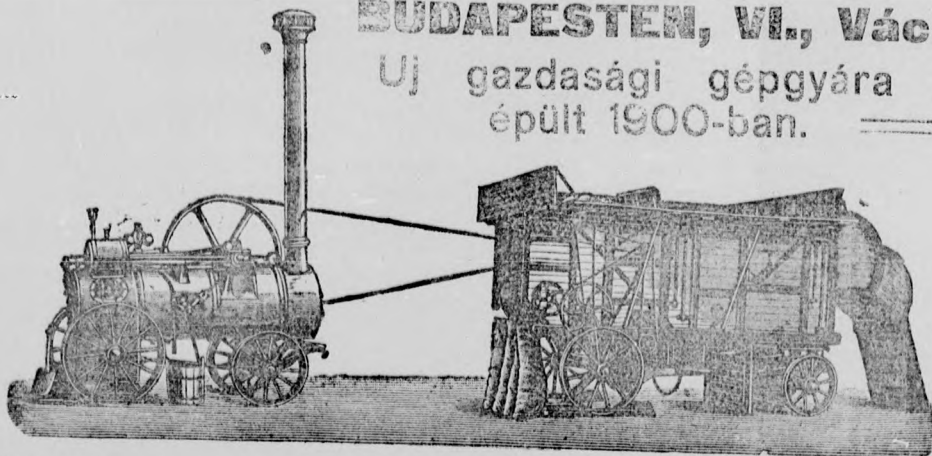
Vállalkozók és építésszek
figyelmébe!

Az „Országos Pályázati Közlöny“ szállításokra, építkezésekre kiírt összes nyilvános és magán pályázatot közli. Előfizetési ár negyed évré 4 korona. Megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, Rökk-Szilárd-utca 27. szám.

HOFHERR és SCHRANTZ

BUDAPESTEN, VI., Váci-körút 57.

Új gazdasági gépgyára és vasöntődéje Kispesten épült 1900-ban.

Ajánlja legjobb minőségű gazdasági gépeit és eszközeit jutányos árak mellett.

Terjedelmes árjegyzékek bérmentve és ingyen.

Kepviselőség és miniaraktar: **Saghy Fülöpnél, Ipolyságon.**

Blahó régi könyveket s egy ezüst tallért ajándékoztak a muzeumnok.

Fogadják a nagylelkű ajándékozók a muzeum-társulat hálás köszönetét.

Arra vagyok bátor végül kérsz a t. közönség azon részét, a mely muzeumunknak egyet-mást ajándékozni készül, hogy ajándékaikat f. hó 20-ikától 28-ikáig sziveskedjenek a muzeum helyiségében átadni, mert azontul érkező tárgyak a katalogusba már be nem vehetők.

Pongrácz Elemér.

A szalkai petíció.

Hajnal József: nekem semmi tudomásom nincs arról, hogy Jakabffy akár nálam akár más párthívénel itatást rendezett volna. 1901. szept. havában többen összebeszéltünk, hogy ha a Konkoly párt mulat, mi is mulatni fogunk. Így aztán összegyűlt 8 helybeli szavazó, akik részére én 27 liter bort hoztam. Az elfogyasztott bort sajátomból fizettem ki s arra sem Jakabffytól sem mástól egy fillért sem kaptam. Arról nincs tudomásom, hogy Hanai József és társai az italokat Jakabffy által adott pénzből fizették volna ki. Nekem ezt senki ki nem fizette utólag sem.

Bögér András: (Jakabffysta) Nekem nincs tudomásom arról, hogy Jakabffy 1901. szept. 15-én akár Hajnal József akár többi párthívénel itatást rendezett volna s hogy a bort ő fizette vagy a bor az ő engedelmével lett volna hozatva. Részt vettem egy alkalommal egy mulatságban, hol többen bort itunk, de ezt Hajnal saját pénzből adta s fizette.

Kánai József: (kosut) (Jakabffysta) Az való, hogy azon időben midőn Jakabffy itt program beszédét tartotta, én több rokonomat és sógoromat azért hívtam a házamhoz, hol egy kis borral megvendégeltem, ekkor 19 liter bor fogyott el, melyet én Schvarcz kocsmájából hoztam. Én ezt Jakus Istvántól kölcsönöztem 4 frtból hozattam s ezzel neki máig is tartozom. Én erre sem Jakabffytól sem mástól egy fillért sem kaptam.

Hartó György: (Jakabffysta) én nem tudok arról, hogy Jakabffy itt Szokolán itatást rendezett volna és hogy az elfogyasztott bor árát ki fizette ki, vagy hogy a bort Jakabffy engedelmével hozták-e. Egy alkalommal én is ittam vagy 2 pohár bort Kánai Kossuthnál. Engem nem hívtak senki, hanem arra menve láttam, hogy mulatnak, azért én is betértem egy pohár borra. Azt, hogy kinek pénzből volt a bor véve, nem tudom.

Tar József kánai (Jakabffysta) élébről Jakabffysta volt. Prizender bérlőtől nem maradhatott Jakabffynál és kényszerítette, hogy átmenjen. De ez nem vétetett jkybe. Midőn Jakabffy programbeszédet mondott Szokolán, Jakus István elhívott engemet Kánai Kossuth Józsefhez, hová 10 liter bort hoztak Schvarczától. Kánai azt mondta, hogy ez a bor saját pénzén lett véve. Ekkor senki sem szólt arról, hogy azért adatnék a bor, hogy Jakabffyra szavazzanak. Arról, hogy Jakabffy valamelyik párt hívénel rendezett volna itatást s hogy ő fizette volna a bort, vagy hogy az ő számlájára lett volna rendelkezve, mit sem tudok.

Török Pál: (Nincs szavazata, cseléd) nem tud az összes ténykörülményekről semmit.

Schvarcz Dávid: (Konkolyista) Nem tud semmit. Kérvényezők képviselője a kihallgatástól eláll.

Hartó Mihály: (Konkolyista) én egy ízben Kánai József (kosut) házána ittam bort egy-két pohárral, de szó sem volt arról, hogy kire szavazzak, vagy ne szavazzak. Arról semmit sem tudok, hogy Jakabffy 1901. szeptember 15-én itatásokat rendezett volna.

Lakati Ádám: (Jakabffysta) úgy vall, mint előtte szólók.

Jakus István (Jakabffysta) én azon napon midőn Jakabffy utoljára itt volt a választás előtt, Kánai Kossuth házána, ki nekem só-

gorom, szintén jelen voltam, a hol 8—10-en voltunk s megittunk egy pár pohár bort 8—10 liter. A bort Kánai Kossuth azon pénzből hozatta, melyet én adtam neki kölcsön 4 frt összegben.

Március 27.

Sütő Szabó János. (Jakabffysta) A választás idejében Hajnal József engem felhívott hogy menjek hozzá egy pár pohár borra, mert ő mulatni akar és megjegyezte sajátjából. Ennek folytán megjelentem nála 8—9-en jöttünk össze s ott megittunk egy pár liter bort, mennyi fogyott el, nem tudom. Ekkor szó sem volt arról, hogy Jakabffyra szavazzunk vagy Konkolyra ne szavazzunk. Arról mit sem tudok, hogy az elfogyasztott bor Jakabffy pénzén vagy az ő számlájára lett volna megrendelve. Valamint azt sem tudom, hogy Jakabffy akár Hajnal József akár más párthívénel itatást rendezett volna.

Oli József Benczik (Jakabffysta) Több szomszédomat, rokonomat körülbelül 12 egyént meghívtam házamhoz egy kis mulatságra s erre célra Schvarcz Bernáttól 13-14 liter bort hoztam, melyet vendégeimmel elköltöttem. A bort saját pénzemen hoztam. Nem való, hogy a bor árára Jakabffytól bármit is kaptam volna, soha egy fillért sem. Házzamál több oly egyén is volt a mulatók között, kinek nem volt szavazati joga.

Jakus Lajos (Jakabffysta) Tar János Sándor fia behívott egy este házukhoz egy pohár borra. Megjelentem s megittam egy-két pohár bort azzal eltávoztam. Mintegy 4—5 egyén volt ott jelen. Senki sem mondta, szó sem arról, hogy kire adjam szavazatomat. Egyáltalán nem tudom, hogy Tar János Sándor kinek pénzén vette ezen italokat. Arról meg egyáltalán nem tudok, hogy Jakabffy Szokolán 1901. szept. 15. vagy más-kor itatásokat rendezett s ezek költségeit ő fedezte volna.

Marosi István: (Jakabffysta) A választási időben, midőn Jakabffy programbeszédét mondotta, több sógoromat és barátomat házamhoz hívtam egy pár pohár borra. Lehetünk 7-8 an, ezek között olyan is volt, kinek nem volt szavazati joga. Én vendégeim részére a bort Schvarczától hozattam fiam által saját pénzemen 6-7 liter. Én ezen borra de egyéb célra sem soha nem kaptam Jakabffytól egy fillért sem. Arról nem tudok, hogy máshol is rendezett itatásokat Szokolán egyik vagy másik párthívénel, hogy ezek költségeit ő viselte volna.

Major Szabó János: vallomása megfelel az előbbieknak.

Tar János Sándor: (Jakabffysta) Több Jakabffy párti választóval összebeszéltünk, hogy mi is fogunk mulatni s többek felhívására az én házamhoz mentünk. Lehetünk 12—15 választó és nem választó s én Schvarczától saját számlámra 24 liter bort hoztam, melyet elfogyasztottunk. Én Jakabffytól egy fél litert sem kaptam, sem előre sem utólag. Azok árát a helybeli lelkész Nagy István utólag megtérítette, hogy mi féle pénzből nem tudom. Erről nekem nem szólt semmit. Nem tudom, csak hallottam, hogy akkor másoknál is volt ivás, de hogy ezek költségeit Jakabffy fizette volna, nem tudom. Arról szó sem volt, hogy azért itunk volna, hogy Jakabffyra szavazzanak, vagy Konkolyra ne szavazzanak.

Kata Adám Harangozó: (Nem szavazó) Kérvényezők képviselője ezen tanu kihallgatásától elállott.

Prizender Armin bérlő: (Konkolyista) Arról személyes részint hallomásból van tudomásom, hogy 1901. szept. 15-én midőn Jakabffy itt program beszédét tartotta, több párt hívének házána itatás volt s magam is láttam, hogy Hajnal József, Kánai József Kossuth és Marosi István házána több Jakabffy párti szavazó gyűlt össze kik ott itak s kortes nótákat énekeltek. Hogy ezeket Jakabffy rendezte volna, nekem nincs tudomásom, arról sem, hogy az elfogyott italok árát ő fizette volna s azt sem, hogy ily célra Jakabffy valakinek pénzt adott volna. Nem tudom mennyi bor fogyott el. Tar János bíró öcscséné is láttam, hogy ittak Jakabffysták.

Verebes József (Jakabffysta) Midőn Jakabffy program beszédét tartotta, én Hajnal József felhívására mint szomszéd megjelentem ennek házána egy pár pohár borra, a hol mintegy 8 egyén gyűlt egybe, kik között mind két párti szavazók és nem szavazók is voltak jelen. Én egy pár pohár bort a többivel együtt ittam, de ez alkalommal szó sem volt arról, hogy kire szavazzunk.

Kérvényezők kéri, hogy Nagy István ref. lelkész szintén tanuként hallgattassék ki, ami ellen védő nem tett kifogást.

Nagy István ref. lelkész: (Jakabffysta) Arról, hogy Jakabffy 1901. szept. 15-én Szokolán több a kérdésben megnevezett párthívénel itatásokat rendezett volna, melyek költségeit állítólag ő fizette, nekem közvetlen tudomásom nincs, s csak hallomásból bírok tudással. Arról, hogy Jakabffy akár Kánai akár más párthívének italokra pénzt adott volna, még hallomás utján sincs tudomásom.

Kérvényezők képviselője kéri még tanuhoz ama kérdést intéztetni, hogy a Tar János Sándor házána elfogyasztott italok árát ennek utólag megtérítette-e? saját pénzből vagy Jakabffy pénzből fizette-e ki, feltétlenül a kérdés, tanu vallja:

„Az igaz, hogy Tar János Sándornak a házána elfogyasztott italok árát én megtéríttem. Ez pedig úgy történt, hogy Tar János a harangozó által közölte velem, hogy házána bizonyos mennyiségű bor fogyott el, engem felkért, hogy ha akarom térítsem meg kiadásait. Én ismerve az ő bőkedélyű természetét, italok ára fejében 3 vagy 4 forintot elküldöttem. Én ezen összeget saját pénzből adtam neki s nem pedig Jakabffy pénzből és ezen célra nekem egy fillért sem adott sem pedig más célra. Nem is térítette meg, sőt az egész időszak alatt nekem sem pénzt nem adott s választási kiadások fedezésére megbízást nem adott.

A törvény 116. §-a alapján kéri védő Jakabffyt kihallgattatni arra, hogy Petrach István deméndi választónak a 64 koronát nem azért adta, hogy két deméndi választót befuvarozzon, hanem azért, mert a deméndi választók azt az ígéretet tették, hogy 22-en jönnek be reá szavazni.

A kiküldött bíró a kérelemnek helyt adott, s Jakabffy letette az esküt, hogy 22 választó befuvarozására adta a fuvar többletet és nem 2 választó befuvarozásáért. (Vége.)

Glosszák

a nőgyelet egy határozatáról.

(Levél a szerkesztőhöz.)

A közvélemény bírálatát merészen kihívó határozatot hozott az ipolysági zsidó nőgyelet f. hó 11-én tartott gyűlésén és bár egy értékes tárgyban nagy hirtelen testet is öltött már ez a határozat, szóvá kell tenni mégis nemcsak azért, mert ez a határozat nem a nőgyelet határozatának megnyilatkozása, hanem mivel az, — habár a hála és elismerés örve alatt, a szegénység és nyomoruság rovására a jólétet és gazdagságot propagálja.

Nagy, súlyos vádak ezek és ránehezednek a nőgyeletnek nemcsak azon néhány tagjára, akik ezt az egylet rendeltetésével merőben ellenkező határozatot meghozták, de azokra is, akik habár állítólag nagy számuknál fogva módjukban lett volna, még csak meg sem kísérelték, hogy a személyi kultusznak utját állják és ezt az egylet viszonyaihoz képest elég tetemes összeget megmentsék az ember-szereteteknek.

Mentségükre szolgál talán az utóbbiaknak a kis város szűkes, kicsinyes viszonyaival, gondolkodás módjával, nézeteivel, az egyéni akaratok fejletlenségével és önállótlanágával, a jó érzésű embernek a kellemetlenségtől és kellemetlenkedéstől

való természetes irtózáásával. De semmi sem menti azt a valóságot és azokat, akik a szegénységet és nyomoruságot növelték meg, hogy értéket adhassanak ünneplésüknek.

Szomorú érték ez. Nem gondoltak arra azok az uri asszonyok, hogy ezen érték nélkül talán meg lett volna ünnepélyüknek értéke, mert a közelismerés sokkal nagyobb súlyt kölcsönözött volna neki, miglen ez az érték igazi értékétől fosztotta meg azt? Nem tudják-e azt azok az uri asszonyok, hogy az emberszeretet önzetlen szolgálata olyan fenkölt, nemes és méltányos, hogy a nyomába támadó nagy lelki megnyugvásban minden igazi jó lélek bőséges jutalmat talál és nem tudják-e, hogy minden csengő-bongó ajándéknál szebben szól, többet ér egy megszüntetett gyötrellem, egy felszárított könyccsepp?

Vagy miért tették másképen, ha ők is így tudják ezt? Olyan kevés dolga akad városunkban a jótékonyágnak, az emberszeretnek, hogy arra szánt pénzt képesek a legnagyobb lelki nyugalommal merőben ellenkező. idegen célra fordítani. Vagy szándékos volt az a célzat, hogy ünnepélyüknek más hiányában cifra külszint és külső értéket kölcsönözzenek legalább?

Szomorú ünnep az, amelyiknek az emberek ruhája és nem a lelki érzése adja meg a karakterét.

Tagadhatatlan, az elismerést is lehet erőszakolni. Potemkin falvakat lehet építeni az ünnepelt elé. Egy erőszakosan megnyilatkozó energia rálekkhat a közhangulatra és még mosolyt, örömet is kényszeríthet az ünneplő arcokra, de nem árad parancsszóra hála, elismerés, szeretet az emberi lelkekből, és a legfényesebb ünnep is hideg marad ezek nélkül.

Nem jubiláris ajándékokra hordják össze sokszor keserves filléreiket a nőegylet tagjai és ugyancsak nem jubiláris ajándékokra szánták a nőegyletnek juttatott adományokat a jótékony emberek. És ha, nem egynéhány tagból álló gyűlés, de a nőegylet összes tagjainak közgyűlése egyhangulag szavaz meg csak egy fillért is, a nyomoruság enyhítésére szánt összegből idegen célra, könnyelműen és lelkiismeretlenül járt el mindmégannyi, mert megsértette a legnagyobb emberi erényt: a humanizmust.

A szegénységnek van jogosultsága ezen a földön, a nyomoruságnak nincsen. A nyomor az emberiségnek a legnagyobb bűne és szégyene és kötelessége minden jó érzésű embernek azt enyhíteni. Aki az ennek enyhítésére szánt eszközöket másra használja, öltözzék gyászruhába, mert a legnemesebb fogalom, az ember ellen vétkezett.

És bár hiba az elégedetlenkedők tétlensége, hangtalan duzzogása és hiba az egylet vezetőinek az emberszeretet rovására való ünneplési vágya; százszor nagyobb hiba mégis, hogy olyan ajándék, melynek ára a humanizmus szolgálatától vonatott el és amelyiknek megcsendüléséből szegények sirása, nyomorgók sóhajtása hallatszik ki, egy örömmünnepnek ajándékai közt helyet foglalhat.

A h é t r ő l.

Aktuális líra.

I.

*Május, május, de hideg vagy,
ugy csalódtunk benned,
május, május, melegebbnek
kellett volna lenned.*

*Valamikor a felöltőt
májusban lelettük,
és az idén a helyébe,
a bundát felvettük.*

*No de nem baj, lesz még idő,
— türelemmel várunk, —
mikor meleg lesz és felső
kabát nélkül járunk.*

II.

*Fordított a világ,
megfordult a sorja,
nem úgy következik
ahogy kéne — sorba.*

*Télen nincsen hideg,
tavasszal nincs meleg,
hát nyáron mi léssen,
ugyan ki mondja meg?*

*Máskor fagyos szentek
fujnak hidegeket,
ma szentek nélkül is
didergünk eleget.*

*Sőt a fagyos szentek
az idén változtak,
mert enyhe időket,
napsugarat hoztak.*

III.

*Most vannak a fagyos szentek
Első Pongrácz napja,
Fagyos szentünk olvasdink
üdvözlését kapja.*

*Mi is üdvözlünk, Fagyos szent,
éltesen ég Ura,
múljon el az irógöröcsöd,
s írjon tollad újra.*

*Hadd olvassa közönségünk
megint az írásod,
látrki írjon — „innen—onnan“
nincsen neked másod.*

IV.

*Valamikor május hóba
napsugár volt, dal fakadt,
valamikor május hóba
annyi szerelem akadt.*

*Lerről zengett a kis madár
a leveles faágon,
ezt szarta be a kis lepke
az illatos virágon*

*Süss ki újra nap sugára,
áraszd reánk meleget,
ó, mert oly hosszú volt a tél,
didergünk eleget.*

*Legyen meleg, éljen minden,
hadd hevítsen sugarad,
adj a hosszú dermedt télre
meleg, szerelmes nyarat.*

*A menyecskék, ifjú lányok,
elfeledtek szeretni,
sugaradnak kell szívüket
erre újra nevelni.*

*Valamikor május hóban
napsugár volt dal fakadt,
mert nincs úgy, mint régen, mikor
annyi szerelem akadt.*

Ha szegény leány, hát ne menjen férjhez . . .

A zsidó nőegylet vasárnap délután egy szegény menyasszonynak adandó segély felett tanácskozott. Egy hölgy, a ki sokalta az ajánlott aránylag mérsékelt összeget, többek között ezt mondotta: „Ha szegény leány, hát ne menjen férjhez!“

. . . Van két menyasszony.

Az egyik gazdag. Szükséget soha nem látott, jólétben nekedett, minden vágya teljesedésbe ment. Elegáns ruhái, drága ékszerei voltak mindig. Alig hagyta el a bakfis kort, máris egyik kőrő a másik után jelentkezett.

A vőlegény is gazdag, egész vagyont ér, a mit a menyasszonynak ajándékba hozott.

A másik ellenben rosszul választotta meg a papáját: szegény, mint a templom egere. — Szenved, nélkülöz sokat; éjjel mos, nappal vasal, úgy tartja fenn keservesen az egész, fej nélküli családot. — Ugyszólván kenyéren és vizen élnek; a mi másnál szükséglet, az nekik élvezet.

A vőlegénye egy szegény iparos legény, a kinek egyéb vagyona sincs két munkabíró kezénél.

Szegények, de szeretik egymást.

Egyáltalán, honnét vesz magának egy szegény leány bátorságot ahhoz, hogy férjhez menjen? És hogy merészkedik az emberek jó szívéhez fordulni? Mit zaklat másokat? Éljen mindenki magának, éljen mindenki úgy, a hogy tud! Ha szegény nyomorult féreg, akkor szenvedjen és nyomorogjon, de hagyjon békét másnak. Hisz az Istentől vannak az osztályok: a ki urnak, gazdagnak született, az legyen ur, legyen boldog, a ki pedig szolgának, szegénynek, az dolgozzék, és ne akarjon boldog lenni.

. . . Én élek, jól élek, ez az én egyetlen életcélom és ez nekem elég. — Mit törődöm én másokkal, a mások bujával-bajával!

. . . Ha szegény, hát ne menjen férjhez. Maradjon vén leány. Ne élvezze a házaset örömeit, gyönyöreit, boldogságát soha, ne szeressen soha, csak epekedjék és dolgozzék, mint egy marha, — mosson és vasaljon éjjel-nappal, — tovább, a mig csak el nem hervad, mint az elfagyott bimbó, a mely soha ki nem nyílik.

Maradjon aggszüz. Fojtsa magába vágyait, szegüljön ellen a természet parancsának, tartózkodjék a szerelemtől, ne ismerje meg a férfit soha, — ha becsületes akar maradni.

És ha nem bír ellentállni a természet követelményének, ha vére fellázad és szerelemre terjed? — Akkor, ha nem elég okos és ha nincs szerencséje, menthetetlenül elbukik, a becsületnek vége, az emberek egyszerűen leköpi.

Altruizmus, Karitasz piruljatok. Igazságosság nemtője siránkozzál.

Mert szegénynek lenni és az emberek jó szívéhez folyamodni, — borzasztó dolog, nagyon borzasztó.

Mert a boldogság csak a gazdagnak adatott meg.

A betegpénztár válsága.

Az ipolysági kerületi betegsegélyző pénztár válság előtt áll. A legutóbbi közgyűlés elé — mint már jeleztük — két indítványt adtak be, amelyek közül *Hesz Pálé* a tisztviselők fizetését akarja leszállítani, a másik *Beládi Ferenc* és társaié pedig ingyen orvost és gyógyszerert kér az alkalmazott tagok családtagjai részére.

A tisztviselők fizetéséről való határozás az igazgatóság hatáskörébe tartozik, erről még nem történt döntés, — a másik indítvány csak alapszabály módosítással léptethető életbe és erről a közgyűlésen a kiküldöttek kétharmadrésze határozhat csak.

Miután az első közgyűlés nem volt határozatra képes, egy másodikat hívtak össze e hó 11-ikére, vasárnapra.

Közben *Zanoletty Károly* igazgatósági elnök és *Eichenwald Lajos* alelnök lemondtak állásukról, mert látják, hogy kérvényeik tárgyalásának halasztása miatt a tagok között nagy az elégedetlenség.

A vasárnapi közgyűlésen *Szkladányi Károly* igazgatósági tag, mint ideiglenes elnök jelentette ki, hogy a gyűlés nem határozatképes. 16 közgyűlési kiküldött lévén csupán jelen, holott 40-nek kell lenni, hogy a *Beládi* indítvány felett dönthessen.

A kijelentést nagy zajjal fogadták és lármával távoztak a városház tárgyaló terméből.

A betegpénztár tehát elnök és alelnök nélkül áll, és *Marek Károly* főszolgabíró, mint fölötte iparhatóság van hivatva beléteben rendet csinálni.

A baj az egyet nagy népszerűtlenségéből származik. A pénztár tisztikara nem keresi az együttműködést a tagokkal, és nincs meg közöttük a szükséges bizalom. A tagok ezért hiszik mindjárt, hogy a jogaikat akarják megsorbítani, ha nem tartanak szabály ellenes közgyűlést, vagy nem akarnak törvény ellen intézkedni.

Jó akarattal, békés uton kellene a nyugtalan elemeket lecsillapítani, hogy minden kérdésük alaposan meg lesz vitatva, és döntően a vezetőség bármiképp, még azután is módjuk van arra, hogy a határozatot felsőbb hatósághoz megfellebbezzék, ha azt magukra sérelmesnek találják.

Az elnök és alelnök megválasztása az első dolog tehát és azután ezek kötelessége, hogy békés tárgyalások után lecsillapítsák a felferjedt kedélyeket, a melyeket egyesek a maguk céljaira mesterségesen szítanak.

Az első közgyűlésen pedig határozás alá kerülnek a kérvények és míg a tisztikararvdatkozólag bejelentik az igazgatóság véleményét, — a melyben megnyugodni nem kötelesek — az ingyen gyógyszerert és orvost munkásainak és családjuknak a betegpénztár közgyűlése bizonyára egyhangulag fogja megadni.

— **Lits Gyula** vármegyénk főispánja kedden Selmece utazott, ahol elnök a a törvényhatóság aznap délután közgyűlésén. A főispán tegnap érkezett a székvárosában.

— **Udvari bál.** A budai királyi várpalota tegnapi fényes bálján országgyűlési képviselőink közül jelen voltak *Ivánka Oszkár*, *Jakabffy István*, *Jankovich Béla*, és *Wilczek Frigyes gróf dr.*, a főúri társaságból *Majthényi László báró v. b. t. t.* főrendiházi tag is.

— **Delegációs ebéd.** *Wodianer Albert* báró, a delegáció háznagya tegnap adta első delegációs ebédjét, melyre *Wilczek Frigyes gróf dr.* delegátus is hivatalos volt.

— **A király és Wilczek gróf.** A delegáció első ülése és a trónbeszéd után ő felsége a delegátusok között körsétát tartott, a mely alkalommal számosakat megszólítással tüntetett ki, így többek között *Wilczek Frigyes grófot*, a hadügyi bizottság tagját, a delegáció korjegyzőjét is.

— Ugy-e bár ön a közigazgatásnál volt ezelőtt?

— Igenis, Felső! — felelt a kitüntetett megszólításra *Wilczek gróf.*

— És melyik vármegyénél működött?

— Hontvármegyének voltam jegyzője, felséges uram!

Ezután a király tovább ment és más delegátusokkal társalgott szeretetreméltóan.

— **Schreiber Aladár installációja.** Szombaton jött meg székhelyére Ipolyság új plebánosa: *Schreiber Aladár*. Bár délfelé szitált az eső, mégis szép közönség várta a pályaházban, ahol a városi küldöttség élén *Csermák Ernő dr.* fogadta, meleg, szivhez szóló üdvözlő beszéddel, a melynek végén az ég áldását kérte a lelképásztorra és működésére. *Schreiber Aladár* a meghatottságtól alig talált szót, hogy az ovációszámába menő üdvözlést megköszönje, és fogadta, hogy azon lesz, hogy magasztos hivatásának meg tudjon felelni, a vallás, a haza és Ipolyság lesz a három dolog, a melyek javára működni nem szűnik meg soha, és gondja lesz rá, hogy ápolja a társadalmi békét, és a felebaráti szeretet. Hatásos fordulatot zárta be szavait, midőn ajánlotta, hogy menjen a közönség az Isten házába, ahol hálát adva kinevezéseért, erőtt könyöröggjön szent hivatása teljesítésére. — A vasutól egy lovasbandériumtól vezetett hosszú kocsisoron vonult be a plebános és kísérete, és a templomba mentek ünnepi istentiszteletre. — *Schreiber Aladár* e héten járt hiveinél bemutatkozni, akik szeretettel és örömmel fogadták az új ipolysági plebánost.

— **Diszes esküvő** volt folyó hó 11-én a Jézus Szent Szíve templomában Budapesten *Gyarmati Viktor Dr.* ügyvéd vezette oltárhoz *Mauthner Ödön* csász. és kir. udvari magkereskedő leányát *Lenkét*. Az esküvőn jelen voltak a nagy számú és előkelő rokonságon kívül a Budapesten időző gazdák és kertészek színe-java, nemcsak számos magyar, hanem több külföldi elsőrangú kereskedő, Ott voltak azonkívül magyar osztrák gazdasági egyesületek képviselői, valamint számos ügyvéd és bíró. Halomszámra érkeztek üdvözlések a világ minden részéből. A fiatal házaspár az esküvő után nászutra utazott Olaszországba.

— **Hündel Vilmos jubileuma.** *Hündel Vilmos* a selmecebányai ág. h. evangélikus egyház lelkésze, nagyhonti főesperes múlt héten ünnepelte negyvenedik évfordulóját selmecebányai lelkésziségének. Hívei nem feledkeztek a nevezetes napról s a presbiterium tagjai *Farbaky István* kerületi egyházfelügyelő vezetésével fölkeresték szeretett lelkészüket s szívélyes óvációban részesítették. *Farbaky István* üdvözlő beszédére meghatva válaszolt a jubiláló ünnepelt, s a töle megszokott ékes szólással mondott köszönetet a megemlékezésért. — A derék jubilánstólunk is számosan üdvözlötték tisztelői és barátai közül.

— **Emlék Forster Frigyesnek.** Szép ünneppel bucsuzott el Hontvármegye tisztikara harminc évig volt buzgó és jeles munkatársától: *Forster Frigyes nyug. főjegyzőtől*. Egy *Kovács Sebastyén* Endre dr. főorvosból, *Czompó Ede* II. aljegyzőből és *Horeczky Guidóból* álló küldöttség hívta meg a vármegye székházába, a hol a tisztikar élén *Czobor László* alispán várta és megható, testvéri szavakkal üdvözölte, a mi után egy a munkát ábrázoló bronz szobrot adott neki át emlékül. — *Forster* alig talált szót, hogy az ovációt megköszönje és melegen vett bucsut egykori működése osztályosaitól, a vármegye tisztikarától.

— **Az egyház köréből.** *Vaszary Kolos* biboros hercegprímás *Uhlárik Istvánt* nevezte ki ipolysági segédlelkésszé.

— **Schreiner Dominika.** A márianosztrai kedves testvérek főnöknője immár negyedszázada vigasztalja ama lelki-betegeket, akiket valamelyes bűn a márianosztrai női fegyházba hozott. Huszonöt éve a vértanuk türelmével teljesíti magasztos hivatását, és szép forduló volt ebben a huszonöt esztendő azon zárónapja, a melylyel múlt héten ünnepelte meg működését *Schreiner Dominika*. Az ünnepelt főnöknő messze vidéken nagy szeretetnek örvend, és ennek köszönhető, hogy jubileuma valóságos óvációvá nőtte magát, és az ünneplők sorában részt vett Hontvármegye közönsége is, a kiknek képviselőjében *Czobor László* alispán küldött üdvözlő táviratot.

— **Ivánka Oszkár mentelmi ügye.** Szombaton tárgyalta a képviselőház *Ivánka Oszkár* orsz. képviselő, es. és kir. kamarás mentelmi ügyét, akit párviadal vétsége miatt kértek kiadni. — A képviselőház *Ivánka Oszkár* mentelmi jogát nem függesztette fel.

— **Templomi ünnep.** *Felső-Legénd* község szép ünnepet ült a múlt héten. Ugyanis mint tudósítónk jelenti: három új haranggal és pedalos harmóniummal gazdagodott a falu temploma, melyeket *Csizmár Márton* szénavári plebános buzgólkodásából és a hívek filléreiből szereztek be. A harangok és a harmónium megáldása ünnepi istentisztelettel, és szónoklattal történt, melyet *Pehacsek Arthur* litvai esperes-plebános tartott. Utánna a tanítói lakban diszobédet adott *Csizmár Márton* plebános, melyen a helybeli és vidéki intelligencia nagy számban vett részt. A harmónium átvételéhez *Szmetana* Szaniszló korponai karmestert hívták meg. A község előljárósága testületileg fejezte ki hálás köszönetét plebánosának, az új harangok és a harmonium beszerzése körül kifejtett fáradozásáért.

— **Eljegyzés.** *Szauer Oszkár* városunk fia eljegyezte özv. *Ledermann Lajosné* leányát *Irmát* Világoson.

— *Steiner Paula* kisasszonyt. *Steiner József* alsószelényi kereskedő leányát e hó 7-én jegyezte el *Klein Mór* csitári földbirtokos.

— **Az „Ipoly“ a — királynál.** Az országos magyar képzőművészeti társulat tavaszi nemzetközi tárlatát e hó 15-ikén zárták be. A vásárlások ez idén elég kedvező eredménnyel végződtek, és újbban egy bennünket közelről érdeklő vásárlás is történt. Ugyanis a király számára *Poll Hugó: Ipoly* című festményét is megvásárolták. A zseniális fiatal művész képe alkonyattal mutatja be a mi szőke Ipolyunkat, a melynek folyására sejtelmesen

ráhajolnak a fűbokrok, és habjain megmésillan a hold sugára. Lehot, hogy ha valamelyik királyi hercegasszony meglátja a vonzó tájképet, belopakodik a szívébe egy ismeretlen érzés, egy megmagyarázhatatlan szeretet a szőke folyócska iránt, és idejön lakni abba a völgybe, a melynek földjeit ez a víz öntözi meg tavasszal és ősszel.

— **Horváth Béla beteg.** Sajnálattal értesülünk, hogy Horváth Béla esztergomi főispán Ipoly-Nyékre költözésében annyira meghűlt, hogy orvosa rendelkezésére kénytelen a szobát őrizni. A betegsége megakadályozta abban is, hogy az esztergomi gimnázium ünnepén részt vegyen.

— **Áthelyezés.** Schmol József bozóki uradalmi kasznárt fölöttes hatósága a somogy megyei Tapsony községbe helyezte át hasonló minőségben. — Smoll József áthelyezése vármegyénk felső-vidékének társas életére határozott veszteség és ezért távozását sokan sajnálják.

— **A primási uradalomból.** Vaszary Mihály a bíboros hercegprimás gazdasági tanácsosa Czobor Lajos végzett gazdatisztet, Czobor László vármegyénk alispánjának fiát uradalmi gazdasági segédtséggé nevezte ki.

— **A törvénykezés köréből.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Imrek Kálmán tornai kir. bírói tevékenységét hivatalból az ipolysági kir. törvényszékhez helyezte át.

— **A szalkai petíció.** Lapunk e számában befejezzük a szalkai petíció tárgyalásának közlését, a melyről mindig a hely színéről kaptunk kimerítő, tárgyias tudósításokat. — Ezzel kapcsolatban megjegyezzük, hogy a *Jakabffy István szalkai orsz. képviselő* ellen beadott kérvényt *junius hó 17-én* tárgyalja folytatólag a kuria. Az ügy előadója *Nedeczky Ödön* kuriai bíró.

— **Két menyasszony.** Egy zsidó nőegyleti tagtól kaptuk alábbi sorokat: Az ipolysági zsidó jótékony nőegylet vasárnap közgyűlést tartott a tisztes matróna *Weiszberger Mária* elnöklete alatt. A gyűlés tárgyai voltak; egy *gazdag* előkelő állású apa menyasszony leányának adandó *nászajándék*, és egy *szegény* leánynak *házassági segély*. — A nászajándékot az elnökség a közgyűlésen már természetben bemutatta. Egy szép művü ezüst diszkosár, a mely felírással és véséssel 120 koronába fog kerülni, a másik menyasszonynak pedig hosszas vita után nagynehezen csak 60 korona segélyt szavaztak meg sőt egy tag cinikusán megjegyezte, hogy szegény leány ne menjen férjhez. A két esethez nem kell kommentár. Ennyit a levélíró. — E határozat alkalmából, mely korántsem a nőegylet közakarátának megnyilatkozása, rá kell mutatnunk az egylet nemes céljaira, a mely a jótékonyt irta maga elé, és az alapszabályokra, a melyek kimondják, hogy a *tagok befizetett díjai csakis jótékony célokra fordíthatók*. Ha az egylet tagjai sok éve buzgó pénztárosuk menyasszony leányát meg akarják emlékezni, ám tegyék a saját pénzüknél, de ne gavalléroskodjanak az egyletével, amely szegény leányokkal szemben olyan szükséges mér. Az ajándék vétele által a nőegylet visszaölt a tagok jóságával és áldozatkészségével és vezetőse tullepte hatáskörét, amennyiben ilyen tárgyat napirendre sem kellett volna engednie. — Ugyancsak furesza színben tünt fel a nőegyleti tagok előtt az is, hogy már a tárgyaláskor — amelynek eredménye igen bizonytalan kimenetelű lehetett — meg volt az ajándék-tárgy vásárolva.

— **A fagyos szentek.** E hó 12. 13. és 14-én jelent meg a kalendárium három fagyos szentje: *Pongrácz, Szeredcz* és *Bonifác* és az idén valóban elismeréssel kell lennünk a szentek iránt, mert míg a május általában hideg, a fagyos szentek sugaras égből mosolyogtak le ránk. Éppen Pongrácz volt kissé morózus és hideg, de hát ezt egy fagyos szenttől senki sem veheti rossz néven.

— **A Múzeum legújabb alapító tagja.** *Majthényi László* br. v. b. t. tan, a Hont-vármegyei *Múzeumtársulat* 200 koronás alapító tagja lett.

— **Muzeumi közgyűlés.** A „Hont-vármegyei Múzeum-társulat“ f. hó 21-ikén szerdán d. e. 11 órakor a vármegyeház kistermében közgyűlést tart. Külön meghívók nem bocsátván ki, a társulat tagjai ez uton hivatnak fel a szíves megjelenésre. Közgyűlés előtt választmányi ülés tartatik. Ez ülésen lesz a július 9—10-iki Szondy ünnepély végleges programja megállapítva.

— **Felhívás.** Thék Endre 100 koronás nagylelkű adománya folytán felkérem a t. közönséget, hogy a ki valamely régi céh tárgy birtokában lenne (s azt eladni hajlandó) vagy olyanról tudomással bírna vagy egyéb megyei iparművészeti művek hollétéről tudna, értesítse e múzeum igazgatóságát, a ki e nemü (és a múzeum alapjából egyéb) régiséget méltányos áron megvásárol.

— **Kinevezés.** Nagy Béla okl. állatorvost, városunk fiát, a földmívelésügyi m. kir. miniszter m. kir. állatorvossá nevezte ki és a XI. fizetési osztály 3. fokozatába osztotta be.

— **A szalattnyai forrás — bedugult.** A napokban az a hír járt városunkban, hogy a szalattnyai savanyúvíz forrás valami szökőkút építése miatt bedugult, és hogy vagy száz munkás ember keresi keresztül-kasul az eltűnt gyógyvizet. Mint utóbb értesülünk, a forrás vize nem dugult el, és vigan esobog, mint ezelőtt.

— **Fásítási jutalmak.** Többször jeleztük már, hogy a fásítás mennyire hasznos dolog, a mit a felbecsülhetlen gazdasági elnyökön kívül az illetékes minisztérium is méltányol. Így vármegyénkben az elmúlt év folyamán önként teljesített fásításokért 37 község kapott összesen 1636 korona segélyt. A beördösített terület 122 katasztrális hold. — Valóban örömmel adjuk le a hírt, hogy megyénk községei ilyen okosan használják fel kopár területeiket, amelyek idővel busásan megfogják fáradozásukat fizetni.

— **Jótékonycélu szineloadás.** A *junius hó 1-én tartandó jótékonycélu előadás* próbái a „Bor“-ból szorgalmasan folynak és előre láthatólag az est minden tekintetben ki fogja elégiteni a közönséget. Külön meghívókat nem bocsátanak ki, csak a nemes színlapok utján fogják a „C. H. H. H.“ — értesíteni városunk lakosságát a vidéket az előadás napjáról és órájáról. A cél. nyomorban sanyló ember társainkon segíteni, oly szent és magasztos, hogy kivétel nélkül mindenki, aki ezen előadásról bármi uton módon értesül és módjában van, el fog jönni, és áldozni fog filléreivel a jótékony célra, nem várva külön meghívót. Ide nem meghívó, de szív. lélek- és pénz kell.

— **Világítási mizéria.** A Deák-utca egy jókedvű lakója írja: „A kettőből hűségese csak egy maradt; az is nyugszik temetőben, kék virágos hant alatt.“ Ez a

népdal jut a Deák-utca lakóinak eszébe, ha estenden hazafelé tartanak és azt látják, hogy semmit se látnak. Két lánya volt a falunak, akarom mondani, két lámpája volt az utcának, egyik a keleti, másik a nyugati részén. Ha az egyik nem égott, akkor a másik rendesen sötét volt, mint a bánya. Két hete annak, hogy az egyik szétrobbant és azóta meg nem gyújtható, a másik az ugyan nem robbant szét, és meggyújtható lenne, de nem gyújtatik meg; miért? hja! ki tudhatna mindent?

— **Kivándorlók sorsa.** Bécsbe nemrégiben hetven magyar érkezett Frankfurtból, akik a legnagyobb nyomorban térnek vissza hazájukba. A szerencsétleneket egy Peschke nevű ügynök vette rá arra, hogy falujokból kivándorolva, Frankfurt közelében telepedjenek meg. A fényes sors helyett azonban, melyet a lelkiismeretlen ügynök eléjük rajzolt, sorsuk a munkanélküliség és éhezés lett. Amikor magukkal vitt pénzeszküjük elfogyott, a frankfurti városi hatóság intézkedett, hogy az osztrák határra vigyék őket, onnan pedig az osztrák hatóságok visszaküldték a kifosztott embereket Magyarországra. Szolgáljon ez az eset is intő példának azoknak, kiket gaz kivándorlási ügynökök külföldre csábítanak. — Valóban nagy örömmünkre szolgál, hogy megyénkben ilyen kóros tüneteket nem észlelünk, és a kivándorló ritka, mint a fehér holló. A vármegye alispáni hivatalához ez idén körülbelül 3—4 kivándorlási kérvény érkezett, és ezek is csak két évre kérik az engedélyt.

— **Előléptetések a MÁV-nál.** A tavaszi nagy előléptetések alkalmából vasutvonalunkon a következő altisztek léptek elő: *Kónya* András pályafelügyelő, *Nemes Gábor* vonatvezető, *Polyák János* vonatvezető, *Adamecsik János* állomási előjáró, *Lojdl Gyula* vonatvezető, *Kovári Ferenc* kalauz; valamennyien a III. rangfokozat 2. osztályából, ugyanazon osztály I. rangfokába.

— **Felhívás a honti 48-as honvédekhez.** Múzeumunk képtárában elhelyezni óhajtjuk azon dicső férfiak arcképeit is, a kik a szabadságharc hősi katonái voltak. Ez okból felhívjuk a 48-as honvédeket, hogy szíveskedjenek arcképeiket — tekintet nélkül társadalmi állásukra s a viselt rangjukra — a múzeum igazgatóságához beküldeni. Valamint kérjük a még életben lévőket, hogy elhunyt bajtársaik arcképeinek megszerzésében az igazgatóságot támogatni kegyeskedjenek. Az esetleges költséget a társulat megtéríti. Igyekezünk közakarattal azon, hogy a *honti honvéd album teljes legyen!*

— **A kihagyott választók.** A vármegye központi választmányának határozata szerint ezentúl az országgyűlési képviselőt választók névjegyzékével egy időben a névsorból kihagyottakat is kiteszik a községben. Ez idén május 5-étől 15-ig voltak a kihagyottak jegyzékai a községnek hozzáférhetővé téve, a melyeket bárki megreklamálhatott. A felszólalások e hó 26-ig belesznek a vármegye központi választmányához terjesztve.

— **Önképzőköri gyűlés Esztergomban.** A szt. Imre önképző egylet Esztergomban május 11-én vándorulást tartott a főgimnázium nagytermében, a melyen a megyékből való tanuló fiatalokból *Rác Pál* VII. oszt. tanuló, özv. *Rácz Imréné* drné fia vett részt, aki nagy tetszés mellett szavalt *Gyürk Ödön: A magyar ifjakhoz* című költeményét.

— **Nimródok figyelmébe.** A vadász urakat figyelmeztetjük, hogy *Hont-Besenyőd* község *junius* elsejétől hat évre bérbe adja vadászterületét. — *Peröcsény* község pedig e hó 28-án árverezi el ugyancsak hat évre 2558 kat. holdon gyakorolható vadászati jogát.

— **Lóvásár.** A Budapesten állomászó I. számú loavató bizottság június hó 6-án Ipolyságon lóvásárt fog tartani, a mely alkalommal 3 éves csikókat vesznek a hadsereg számára. — Lótenyésztő gazdáinkat már eleve felhívjuk a katonai lóvásárlásokra.

— **A vivóciklus vége.** Hatos István vivómester e hó 15-én fejezte be három havi ciklusát. A vivóiskolát bizony gyéren látogatták. bár akik benéztek, örömmel látták a plasztikus, és szép magyar vivórendszerét. — Hatos Ipolyságról egy fürdőhelyre szándékozik menni. ahol szintén vivóiskolát nyit.

— **Szobattiz.** Tegnap reggel szobattiz volt Ipolyságon, a Malom-utca egyik házában, amely könnyen végzetessé válhatott volna. Dombi szabómester egy hozzá vasalás végett küldött ruhát a tűzhöz közel tette száradni s ő kiment; — mire visszajött. sűrű füst tödült ki lakásából, és a ruha egészen elégett.

— **A fűző.** Megint és mindig a fűző Legujabban a román közoktatási miniszter törődött a fűzővel. Rendeletet adott ki, amely szerint iskolába járó leányoknak tiltva van fűzőt viselni. A rendelet röviden és értelmesen kijelenti, hogy a tudomány és a prakszis már rég megállapította a fűző ártalmasságát, tehát amíg lehet, ne tegyenek kárt a lányok egészségében ezzel a sokat szidott, de még többet — viselt szerszámmal. Szóval lassanként egész Európában rájönnek ennek a dolognak a praktikus és életbevágó voltára, csak nálunk járnak még tizenhárom-tizennégy éves lányok karcúra fűzve. Ajánljuk tanítónink figyelmébe ezt a szép és modern intézkedést, hisz annyi az új baj, új betegség, hogy minél gyorsabban meg kell szabadulnunk a régiektől. Egy párisi szobrász, Falguière megfaragta két év előtt a fűző által elétketlenített női testet. Ha ennek a szobornak a fotografiáját látnák nem járnának többé fűzőben a kis lányok.

— **Mikor házasodjunk?** Lapunk mult számában közöltünk egy, a leányos mamákra igen lehangoló költeményt, amely arra ösztökélte a fiatalokat, hogy — sose házasodjanak. Az e heti postával azonban több levelet kaptunk, a melyekben gondos szülék felsorolják házasulandó leányaik nevét, és nagy-aggodalommal kérdezik:

— **Ílát ezekkel mit csináljunk?**

Ennélfogva elhatároztuk, hogy a multi vers hatását egy még rosszabbal, a következővel rontjuk le:

O január, ó január!

A lányka kedves férjre vár.

Február hó, habár rövid,

Mindenhol e tájban kötik

A házasságot. Aki nőstül,

Március hóban, meg nem öszül.

Áprilisban kérdd meg a lányt;

Bölcsen válaszz, hogy meg ne bándd.

Május havában ne légy dőre!

Fej ifju, menj az esküvőre!

Júniusban, nyár kezdetén,

Megházasodni: szép erény.

Julius hó, habár meleg,

Ha van hozomány és telek,

Nősülj fiu. S ha a lég forró,

Augusztusban nősülni oly jó!

Ne várd szeptembert a szelest,

Ne légy a hárságra rest.

Októberben szüret s a bor,

Nősülni kell. A szive forr

A kis leánynak. És november

Oly szép; e hónapban az ember

Kettős erővel hagyja el

Legénykorát s párjára lel.

Decemberben hull hópehely,

Ujévig házasodni kell!

Reméjük, az ellen már a leg-ötlányosabb mamáknak sem lehet kifogásuk!

— **Bibliásan.** Uram, az ön parkja valóságos paradicsom!

— **Igazán, asszonyom?** Oh, jöjjön hát a tudás fája hozza!

— **Fonott kalácsunk és peccenyénk dicsérete.** Hajdanában nagy volt az ipolysági fonott kalács hire (sajnos pékjeink csakhamar lejáratták a hirt) nemkülönben a cigánypeccenyéé is. Igy olvassuk ezt elsőrgült lapokon, hogy mikor Alvinczi tábornok Budán Ferenc Császár és az udvar tiszteletére estét adott, Ipolyságról hozott egy menyecskét, a ki a fonott kalácsot és a malaczpeccenyét kellő szakértelemmel elkészítette. Haj! más idők voltak azok! Kár, hogy a história nem örökitette meg az asszonyka nevét, a ki már akkor olyan becsületet szerzett az ipolysági névnek.

— **RENDŐRIHIREK. Elvesztett cselédkönyv.** Majer Pálné elvesztette a bái szolgabírói hivatal által kiállított cselédkönyvét. Ha a könyv 30 napig nem kerül meg, ujat fognak számára kiállítani. — **Körözések.** Kozik József nagymarosi lakost a szobi szolgabírói hivatal 40 korona pénzbüntetésre ítélte, de nevezett ismeretlen helyre távozott, ezért körözik. Ugyancsak a szobi főbíró körözteti Vörös István kovácssegédet, a ki kényszerutlevéllel nem érkezett meg illetőségi helyére. — **Elvesztett igazolvány.** Gábor Márton egegi lakos elvesztette könyvradomány-gyűjtő igazolványát. A ki megtalálná, adja be a megyei alispáni hivatalba.

— **Képes levelézőlapok** Neumannál.

IRODALOM.

— **„Mult és jelen.”** *Vitalis* Mór, lapunknak is jeles tollu munkatársának ilyen című novella-kötete nemsokára elhagyja a sajtót. — A mű megjelenését az késleltette, hogy a mű nyomdája gazdát cserélt.

— **„A dél-afrikai háború; annak okai és vezetése.”** Ily című nagyérdékű füzet jelent meg Budapesten, Szilágyi Béla bizományában, Conan Doyle, a híres angol költő és író tollából, Aliquis magyar fordításában. A könyv címe híven jelzi annak tartalmát; nagy vonásokban, de dicséretes tárgyilagossággal festi a burok történetét, az angolokkal való viszály eredetét s a háborúnak nem sorrend szerint való eseményeit, hanem mindkét részről való viselése módját. A magyar olvasó, a ki lelkiismeretesen akarja megítélni a Dél-Afrikában folyó dolgokat s nem éri be a napilapok által eléje tált frázisokkal, igen sok tanulságosat találhat a 164 oldalra terjedő könyvben, melynek ára mindössze 60 fillér. Conan Doyle nem mindenben ért egyet saját kormányával és nemzetével sem, s mint teljesen független emberhez illik, ezt nyíltan ki is mondja. A fősúlyt arra fekteti, hogy megcáfolja az angolok kegyetlenkedéséről és a koncentrált táborokról a Leyds dr. által pénzelt sajtóban s ennek révén nálunk is elterjedt híreszteléseket. A jóhiszemű és elfogulatlan olvasó csakhamar be is látja, hogy e híresztelések közönséges rágalmak. Nekünk magyaroknak kétszeres kötelességünk a Conan Doyle személyes dél-afrikai tapasztalatain alapuló védekezésről tudomást venni. először, mert az igazságot mindnyájan tartozunk keresni s másodsor, mert minket is elég gyakran megrágalmaznak Európa előtt a románok és a szászok s nekünk is jól esik, ha alkalmunk nyílik az igazság konstatálására. A fölöttébb érdekes és igen ocsó könyvet legmelegebben ajánljuk olvasóinknak. Kapható minden könyvkereskedésben és a „Magyar Génius” kiadóhivatala útján is.

Ipolysági piaci árak.

(1902. május hó 13-án.)

Buza mm.	kor. 16 00—16 40
Rozs	13.60—13.80
Arpa	10 00—11 00
Zab	13 00—13 50
Burgonya	3 00—3 00
Széna	5.20—5.00
Szalma	0 00—0 00
Kukorica	11 00—12 00
Bükköny	00 00—00 00

7450. 1901. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulirt bíróság közzé teszi, hogy Engenhofer Albert és Lipót végrehajtóknak Vida József és társai végrehajtást szenvedők elleni 2400 és 2700 kor. tőke és jár. iránti vh. ügyében a területéhez tartozó Ipolyság község 170. sztjkyben A † 1. sor. 160a. hrsz. a. Vida János és neje szül. Péter Mária nevében álló ház és udvar 3000 kor. az ottani 639 sztjkyben A † 1. sor. 530b. hrsz. a foglalt Vida József ifj. Vida József és neje szül. Péter Mária nevében egész szőlő (várhegy) 23. kor., az ottani 1060. sztjkyben A † 1. sor 1165a. 2. hrsz. a foglalt egészben Vida József nevében álló szénégető dűlőbeli legelő 110 kor. kikiáltási árban 1902. évi június hó 5 napjának délelőtti 9 óráját az ipolysági kir. törvényszék I. em. 13. sz. tárgyaló termében a megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett becsáron alul is el fognak árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, és 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent nevezett község előjáróságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Ipolyság, 1902. január 5.

Oravec Béla

kir. törvénz. bíró.

Inggyen és bérmentve

kap mindenki egy könyvet, mi által mindenki azon helyzetbe jut, hogy esszenciámmal hideg uton a legjobb és finom likőrt és rumot magának előállíthat.

Watterich A.

Budapest, VII. Dohány-utca 5.

Alapított 1869.

Kitüntetve 8 éremmel és hitelt érő okmányokkal.

Kiadó

egy butorozott szoba
egy esetleg két szobaur
részére. — Bővebbet:
Mangold Mórnál.

— **Lóvásár.** A Budapesten állomásozó I. számú lovatató bizottság június hó 6-án Ipolyságon lóvásárt fog tartani, a mely alkalommal 3 éves csikókat vesznek a hadsereg számára. — **Lótenyésztő gazdáinkat** már eleve felhívjuk e katonai lóvásárlásokra.

— **A vivóciklus vége.** Hatos István vivómester e hó 15-én fejezte be három havi ciklusát. A vivóiskolát bizony gyéren látogatták. bár akik benéztek, örömmel látták a plasztikus, és szép magyar vivórendszerét. — **Hatos Ipolyságról** egy fürdőhelyre szándékozik menni. ahol szintén vivóiskolát nyit.

— **Szobátíz.** Tegnap reggel szobátíz volt Ipolyságon, a Malom-utca egyik házában, amely könnyen végzetessé válhatott volna. Dombi szabómester egy hozzá vasalás végett küldött ruhát a tűzhöz közel tette száradni s ő kiment; — mire visszajött. sűrű füst tödült ki lakásából, és a ruha egészen elégett.

— **A füző.** Megint és mindig a füző Legujabban a román közoktatási miniszter törődött a füzővel. Rendeletet adott ki, amely szerint iskolába járó leányoknak tiltva van füzőt viselni. A rendelet röviden és értelmesen kijelenti, hogy a tudomány és a praxis már rég megállapította a füző ártalmasságát, tehát amíg lehet, ne tegyenek kárt a lányok egészségében ezzel a sokat szidott, de még többet — viselt szerszámmal. Szóval lassanként egész Európában rájönnek ennek a dolognak a praktikus és életbevágó voltára, csak nálunk járnak még tizenhárom-tizennégy éves lányok karsura füzővel. Ajánljuk tanítónőink figyelmébe ezt a szép és modern intézkedést, hisz annyi az új baj, új betegség, hogy minél gyorsabban meg kell szabadulnunk a régiéktől. Egy párisi szobrász, Falguière megfaragta két év előtt a füző által eléltelenített női testet. Ha ennek a szobornak a fotografiáját látnák nem járnának többé füzőben a kis lányok.

— **Mikor házasodjunk?** Lapunk mult számában közöltünk egy, a leányos mamákra igen lehangoló költeményt, amely arra ösztökélte a fiatalokat, hogy — sose házasodjanak. Az e heti postával azonban több levelet kaptunk, a melyekben gondos szülék felsorolják házasulandó leányaik nevét, és nagyaggodalommal kérdezik:

— **Itt ezekkel mit csináljunk?**

Ennélfogva elhatároztuk, hogy a multi vers hatását egy még rosszabbal, a következővel rontjuk le:

O január, ó január!
A lányka kedves férjre vár.
Február hó, habár rövid,
Mindenhol e tájban kötik
A házasságot. Aki nősül,
Március hóban, meg nem öszül.
Áprilisban kérdd meg a lányt;
Bölcsen válaszs, hogy meg ne bándd.
Május havában ne légy dőre!
Fej ifju, menj az esküvőre!
Júniusban, nyár kezdetén,
Megházasodni: szép erény.
Július hó, habár meleg,
Ha van hozomány és telek,
Nősülj fiu. S ha a lég forró,
Augusztusban nősülni oly jól!
Ne várd szeptembert a szelest,
Ne légy a házasságra rest.
Októberben szüret s a bor,
Nősülni kell. A szíve forr
A kis leánynak. És november
Oly szép; e hónapban az ember
Kettős erővel hagyja el
Legénykorát s párjára lel.
Decemberben hull hópehely,
Ujévig házasodni kell!

Reméljük, az ellen már a leg-ötlányosabb mamáknak sem lehet kifogásuk!

— **Bibliásan.** Uram, az ön parkja valóságos paradicsom!

— **Igazán, asszonyom?** Oh, jöjjön hát a tudás fája hoz!

— **Fonott kalácsunk és pecsenyénk dicsérete.** Hajdanában nagy volt az ipolysági fonott kalács hire (sajnos pékjeink csak hamar lejárták a hirt) nemkülönben a cigánypecsenyéé is. Igy olvassuk ezt elsárgult lapokon, hogy mikor Alvinczi tábornok Budán Ferenc Császár és az udvar tiszteletére estét adott, Ipolyságról hozott egy menyecskét, a ki a fonott kalácsot és a malaczpecsenyét kellő szakértelemmel elkészítette. Haj! más idők voltak azok! Kár, hogy a história nem örökitette meg az asszonyka nevét, a ki már akkor olyan becsületet szerzett az ipolysági névnek.

— **RENDŐRI HIREK. Elveszett cselédkönyv.** Majer Pálné elvesztette a bái szolgabírói hivatal által kiállított cselédkönyvét. Ha a könyv 30 napig nem kerül meg, újat fognak számára kiállítani. — **Körözések.** Kozik József nagymarosi lakost a szobi szolgabírói hivatal 40 korona pénzbüntetésre ítélte, de nevezett ismeretlen helyre távozott, ezért körözik. Ugyancsak a szobi főbíró körözeti Vörös István kovácssegédet, a ki kényszerutlevéllel nem érkezett meg illetőségi helyére. — **Elveszett igazolvány.** Gábor Márton egei lakos elvesztette könyvradomány-gyűjtő igazolványát. A ki megtalálná, adja be a megyei alispáni hivatalba.

— **Képes levelézőlapok** Neumannál.

IRODALOM.

— **„Mult és jelen.“** *Vitalis* Mór, lapunknak is jeles tollu munkatársának ilyen című novella-kötete nemsokára elhagyja a sajtót. — A mű megjelenését az késleltette, hogy a mű nyomdája gazdát cserélt.

— **„A dél-afrikai háború; annak okai és vezetése.“** Ily című nagyérdékű füzet jelent meg Budapesten, Szilágyi Bela bizományában, Conan Doyle, a híres angol költő és író tollából, Aliquis magyar fordításában. A könyv címe hiven jelzi annak tartalmát; nagy vonásokban, de dicséretes tárgyilagossággal festi a burok történetét, az angolokkal való viszály eredetét s a háborúnak nem sorrend szerint való eseményeit, hanem mindkét részről való viselése módját. A magyar olvasó, a ki lelkiismeretesen akarja megítélni a Dél-Afrikában folyó dolgokat s nem éri be a napilapok által eléje tált frázisokkal, igen sok tanulságosat találhat a 164 oldalra terjedő könyvben. melynek ára mindössze 60 fillér. Conan Doyle nem mindenben ért egyet saját kormányával és nemzetével sem, s mint teljesen független emberhez illik, ezt nyíltan ki is mondja. A fősúlyt arra fekteti, hogy megérfolja az angolok kegyetlenkedéséről és a koncentrált táborokról a Leyds dr. által pénzelt sajtóban s ennek révén nálunk is elterjedt híreszteléseket. A jóhiszemű és elfogulatlan olvasó csakhamar be is látja, hogy e híresztelések közönséges rágalmak. Nekünk magyaroknak kétszeres kötelességünk a Conan Doyle személyes dél-afrikai tapasztalatain alapuló védekezésről tudomást venni. először, mert az igazságot mindnyájan tartozunk keresni s másodsor, mert minket is elég gyakran megrágalmaznak Európa előtt a románok és a szászok s nekünk is jól esik, ha alkalmunk nyílik az igazság konstatálására. A fölöttébb érdekes és igen olcsó könyvet legmelegebben ajánljuk olvasóinknak. Kapható minden könyvkereskedésben és a „Magyar Géniusz“ kiadóhivatala útján is.

Ipolysági piaci árak.

(1902. május hó 13-án.)

Áru	Ár
Buza mm.	kor. 16 00—16 40
Rozs	13.60—13.80
Arpa	10 00—11 00
Zab	13 00—13 50
Burgonya	3 00—3 00
Széna	5.20—5.00
Szalma	0 00—0 00
Kukorica	11 00—12 00
Bükköny	00 00—00 00

7450. 1901. tkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulirt bíróság közzé teszi, hogy Egenhofer Albert és Lipót végrehajtóknak Vida József és társai végrehajtást szenvedők elleni 2400 és 2700 kor. tőke és jár. iránti vh. ügyében a területéhez tartozó Ipolyság község 170. sztjkvben A † 1. sor. 160a. hrsz. a. Vida János és neje szül. Péter Mária nevében álló ház és udvar 3000 kor. az ottani 639 sztjkvben A † 1. sor. 530b. hrsz. a. foglalt Vida József ifj. Vida József és neje szül. Péter Mária nevében egész szőlő (várhegy) 23. kor., az ottani 1060. sztjkvben A † 1. sor. 1165a. 2. hrsz. a. foglalt egészben Vida József nevében álló szénégető dűlőbeli legelő 110 kor. kikiáltási árban 1902. évi június hó 5 napjának délelőtti 9 óráját az ipolysági kir. törvényszék I. em. 13. sz. tárgyaló termében a megállapított kikiáltási ár 10 %-ának bánatpénzül letétele mellett becsáron alul is el fognak árvereztetni.

A vételár az árverés napjától számított 30, 60, és 90 nap alatt 3 egyenlő részletben 5 % kamatokkal együtt lefizetendő.

A bánatpénzt az utolsó részletbe beszámítja.

Az árverési feltételek a bíróságnál, valamint a fent nevezett község előjáróságnál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Ipolyság, 1902. január 5.

Oravec BÉLA

kir. törvsz. bír.

Ingyen és bérmentve

kap mindenki egy könyvet, mi által mindenki azon helyzetbe jut, hogy esszenciámmal hideg uton a legjobb és finom likőrt és rumot magának előállíthat.

Watterich A.

Budapest, VII. Dohány-utca 5.

Alapított 1869.

Kitüntetve 8 éremmel és hitelt érő okmányokkal.

Kiadó

egy butorozott szoba egy esetleg két szobaur részére. — Bővebbet: Mangold Mór nál.

Egy 4 szoba, 1 előszoba,
1 konyha, 1 fakamra, és
nagy kerből álló
h á z
f. é. július elsejétől, ki-
adandó; — hol? megtud-
ható lapunk kiadóhiva-
talában.

Az arc és kezek üdeségét
szép fehér színét (theint), elérjük, ha a
Liliomtej arcz-crémét
állandóan használjuk, mely rövid időn belül
eltávolít pattanásokat, szeplőt és
kiütéseket. Az arcbőrt bársonysimává és
ruganyossá teszi. Hozzá való Liliomtej
szappan, valamint Liliom poudert is
kapható

**Esztergomban
ROCHLITZ ARTHUR**
gyógyszerésznél — a „Fekete sashoz” címzett
herceggprimási udvari és vármegyei
gyógyszertárban. — valamint minden na-
gyobb vidéki gyógyszerárban is.

Postai megrendelések a legnagyobb titok-
tartás biztosításával gyorsan és pontosan
csakis utánvét, vagy a pénz előleges be-
küldése mellett — jutányos áron — eszkö-
zölhetnek.

Próba-tégely 70 fillér, teljes tégely 1 K,
— hozzávaló szappan 70 fillér, — poudert
(három színben is kapható) 1 korona 50 fill

Vállalkozók és építésszek
figyelmébe!

Az „Országos Pályázati
Közlöny” szállításokra,
építkezésekre kiírt összes
nyilvános és magán pá-
lyázatot közli. Előfizetési
ár negyed évre 4 korona.
Megrendelhető a kiadóhiva-
tatalban Budapest, Rökk-
Szilárd-utca 27. szám.

**JEGYZÉKE az
50,000 nyereménynek.**
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona.

1 jutalom	600000
1 nyer. a	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
3	30000
1	25000
2	20000
3	15000
31	10000
67	5000
3	3000
432	2000
763	1000
1233	500
99	300
31763	200
3900	170
4300	130
50	100
3900	80
2900	40

Vertical text on the left: Az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók és készpénzben fizethetők.

**Kiváló szenencse
TÖRÖK-nél**

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk
Hat millió koronánál többet nyertek
nálunk nagyrabecsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka
a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk,
mely nemsokára újból kezdetét veszi.

**100,000 sorsjegy 50,000
PÉNZNYEREMÉNYEL** sorsoltatik ki, tehát
az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt
sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen **Tizenhárom
millió 160,000 koronát**, egy ha-
talmos összeget sorsolnak ki. Az egész
vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeiuek
tervszerű betétei a következők:
egy nyolcad (1/8) frt — 75 vagyis 150 kor.
egy negyed (1/4) frt 150 vagyis 300 kor.
egy fél (1/2) frt 300 vagyis 600 kor.
egy egész (1) frt 600 vagyis 1200 kor.

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz
beküldése ellenében küldjük szét. Hiva-
taltos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket
kérünk azonnal, de legkésőbb

f. év május hó 22-ig
mely napon a húzás kezdetét veszi,
bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa.
BANKHAZ
Budapest,
Hazánk legnagyobb detail osztály-
sorsjáték üzlete.
Főáruházi osztálysorsjáték
osztályai:
Főüzlet: VI. Teréz körút 46/a.
Fiókok: 1. Váci-körút 4.
2. Múzeum-körút 11.
3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevél levágandó

Kérek részemre..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sors-
jegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget..... kor. összegben { utánvételre kérem
postautalvánnyal küldöm
mellékelem bankjegyekben (bélyegekb.) } A nemtetszőtörendő.

Név: _____
Cím: _____

HOFHERR és SCHRANTZ
BUDAPESTEN, VI., Váci-körút 57.

Uj gazdasági gépgyára és vasöntődéje Kispesten
épült 1900-ban.

Ajánlja legjobb minőségű
gazdasági gépeit és eszközeit
jutányos árak mellett.

Terjedelmes árjegyzékek
bérmentve és ingyen.

Kepviselőseg és mintaraktár: Saghny Pálópnél, Ipolyságon.

Kyomatott NEUMANN J. Ipolyságon.